

си сподобнах да са пречистиш., —Така благодари Бога подиръ пречистваието си.

Ако дѣховнымъ отецъ ти не разрѣши да са пречистишъ, не са пречиставай; защото ако той та недостоава, значи, че ты наистинна си недостоинъ,—и пречистваието въ ты посадило само за грѣхъ, за осждаиіе. Да, има садчан, по които е грѣхота на челоуѣка да са пречисти; има таквизы грѣшиницы, на които непременно трѣбва да забранамы Св. Причастіе, макаръ и да въ твърдѣ желали да са пречистятъ. Може и ты да си таквизи грѣшиникъ, може и твоитѣ грѣхове да са таквизы, чтото да е грѣхота да са пречистишъ; но нѣка това да го рѣши и да го каже дѣховнымъ ти отецъ. Него Богъ го е поставилъ дѣховенъ сѣдникъ надъ тебе: нѣка той та и осжда, нѣка той ти и рѣшава. Рѣшеніето на дѣховника е исполненіе на волята Божіа, а твоето собственно рѣшеніе ѣ самоволіе.

И тъй сѣзнавай недостоинството си за Св. Тайны,—но самъ си са не отажчай отъ Св. Причастіе, а го прѣдоставай на дѣховнымъ твой отецъ;—нѣка той та отажчи, ако е нѣжда. Да сѣзнавашъ недостоинството си—е твоя длъжность, а да та удостоава или недостоава за Св. Причастіе—то е длъжность на дѣховнымъ твой отецъ. Да открывашъ дѣшевната си воляа длъженъ си ты, то е твоя работа; а нѣжно ли е и трѣба ли да приемашъ лекарство, или не—тъй го знае дѣховнымъ лекарь, то е негова работа.